

БЕЛАРУСКИ ШЛЯХ

Адрес редакцый і адміністрацый:
Серпухоўская вул. д. № 12

Рэдакцыя адчынена ад 1 да 2 гадз.
пачынаючы з 10 гадз.
Адміністрацыя — зрана ад 10 да 2 гадз.
У вечары ад 5 да 7 гадз.

Рэдакцыя пакідае за сабой права па-
праўляць перасыланыя рукапісы і ко-
респондэнцы.

Цана
асобн. нум. 15 к.

Падпіска: з дастаўкай да д. му у Мін-
ску на 1 месяц 3 рублі.

Цана абвестак:
за перш пятаку на 1-й стран. 1 р.
на апошняй — 50 кап.

Штодзенная грамадзка-палітычная газэта.

№ 12.

Менск. Субота 6 красавіка 1918 г.

Год I

Менск 6/IV.

«Земсаюз, Земгор, Земзем».

Менск у часе вайны зра-
ўсянейшым тылавым «Хар-
нам». Туземцы прапалі, іх
ожна было інша пдаўна у
гумах франтаных і тылавых
адзёй, каторыя залівалі ву-
цы, спаткаць так сама рад-
а, як бодую мыш.

Патрохі з закрыццям фрон-
у Менск пусьцоў. Гэтыя бе-
ны мышы пайшлі гусьцой,
ават інш расхрыбрыліся і
рабілі дзье контр-рэвалюцый-
ны атакі у архірэйскім доме,
ахідаючы адтуль на сходах
эйкі большэвіцкі камісарыят.

Большэвікі, хацелі трымаць
арку вялікай французскай рэ-
валюцыі і прабавалі «закрыць»
адлігію. У касцёле і калі
асцёду рэвалюцыйныя Дак-
трыны з латышоў, замест «над-
куй» ад народу туземнаго—
асталі, як кажучь дэмакраты,
а «моргзе».

На радасць старамінчукоў
ны ўжо перасталі быць гась-
ямі ў «Харбіне». Але цэлае
домя «харбіноў» інша аста-
ося: адны з іх галадаюць а
ругіе шчасліўцы інша жуюць
ірагі...

Ахфіцэры і салдаты, кат-
ых доли няпер закінула ў
Менск маюць ад усіх самых
рыхільных адносін. Інш
адстаўлялі свой лоб надкулі,
ны ні хваліліся. Страцілі
інога з іх сваё здароўе, сваё
прыватныя заняцця, 4 годы як
жылі з жыцця. Сямейства
х церпіць тут часамі голад.
Іхто ні скажыць проці іх і
дова. Тым больш, што знач-
ная частка воіноў, каторыя тут
асталіся з гэтых краёў.

Для каго доли ні мачыха,
а маці родная, дык гэта, як у
нас кажучь для «самаабарон-
ау». Сумленныя франтавікі
выслужылі сабе голад, а са-
аабаронца—«ліквідацыю».

Беларусы дамагаліся на ўсіх
«вездах», каб дабро земскаго і
арадзкаго саюзоў, было вы-
арыстано для зруйнаванаго
гутаўшаго краю. Гэты край
пракарміў мільёны бежанцоў з
іх скаіной у 1915 г. і ад-
ступающую расійскую армію—
арма. Наша багетце—лясы

вайна зляжыла ў пень. Прыф-
ронтавая паласа увесь час
дзеліцца скарынкай хлеба з
вайскамі і гарадамі.

Магтаець «земгора» пачі-
ца на соткі мільёнаў: лаза-
рэты, павозкі, кові, заводы,
пільні, агранамічныя аддзёлы,
тысячы баракаў і інш. Гэта ўсё
лічыцца цяпер, як бы улас-
насцю менскаго губэрнскаго
земства і гораду Менска. Усё
гэта прадаецца, «ліквідзіруец-
ца» (ліквідатар—п. Злобін)
так, што па гораду ходзяць
анэкдоты. Грошы ідуць на
«саманыплату» пэнсіей, заслу-
жаных, бадай за працу на
ліквідацыі... Тут можна напі-
саць цэлую «Земгусарыяду».

Афіцэрам так сама шмат
павышчаны пэнсіі; а потым
бодным бежанцам—ці выпла-
цілі пэнсію за іх хаты згарэ-
лія і трох-летнія мукі??

А тут, каб дастаць грошы
за «благоденственное жыццё»,
людзі шахруюць і знішчэжва-
юць дабро нашчаго краю.

І ўсё гэта пад штандарамі
менскіх гарадзкой думы і зем-
ства. Трыумфірат пайкі:

«Земсаюз, Земгор, Земзем.»!

Пералом

Ідэя Устаноўчаго Сойму у
Расіі памалу пачала траціць
сваю навабнасць.

Да большэвікоў, каторым
Устаноўчы Сойм, у разе яго
склікання, прыгражаў бы кан-
цом іхняго панавання прылу-
чаюцца цяпер людзі з саўсім
іпшых грамадскіх колаў. Над-
та паказнай у гэтым пытанню,
служыць пазыцыя пр. П. Ноў-
гародцава, які у № 42 газ.
«Русскія Вѣдомости» зьмесь-
ціў артыкул пад назв. «Меч-
ты и действительность въ во-
просѣ объ Учредительномъ Со-
браніи».

Проф. П. Наугародцаў ка-
жа, што удача Устаноўчаго
Сойму—справа рэдкая. Пачы-
наючы ад першаго Уст. Сой-
му Францыі у 1789—1791 г.г.
і да нашых дзен нам ведама
шмат збораў гэтаго гатунку, ча-
самі яскравых і шмат абцаў-
шых, але ні многа такіх, што
па праўдзі дасяглі мэты замі-
рэння і устройства дзяржавы.

Толькі два з іх былі больш
скутэчнымі: гэта,—французскі
1871—1875 г. г. і бельгійскі
1831 г.—як раз тая, што зда-
валіся залішне памеркаванымі
і шчыравымі. Яны стварылі
констытуцыі, якія з пикаторы-
мі зьменамі жыўць і да гэ-
тых час. Для карыснай працы
Устаноўч. Сойму патрэбны
два варункі: здольнасць усяго
народу знайсці нейкую сярэ-
нюю лінію, адпаведную патрэ-
бам і магчымасцям жыцця,—
першы, і другі,—каб поруч з
Устаноўчым Соймам стаяла
моцная дзяржаўная ўлада, ка-
торая магла-б падтрымоўваючы
барончы Сойм, праводзіць у
жыццё яго пастановы.

А існаванне такіх варун-
каў, сьведчыць аб тым, што
уко перад скліканнем консты-
туанты у дзяржаві ўстанавілася
пэўная роўнавага, што у па-
рыдзе змоўклі вастраўшныя зва-
ды, ёсць нейкая згода.

Нічога гэтаго у Расіі цяпер
німа і пры такіх варунках ні-
ма чаго спадзявацца на Устано-
ўчы Сойм. Найважнейшай за-
дачай часу, стаячай перад Расі-
яй, з'яўляецца утварэнне мо-
цнаго ўраду, здольнаго зрабіцца
асяродкам нацыянальнай ед-
насці. Расія цяпер ледзьве-
дыхае і ледзьве жыве. Ей грэ-
ба ачуняць каб жыць, а по-
тым ужо думаць аб тым, каб
мечць добрыя і абдуманыя за-
коны для жыцця. Напываль-
ная ўлада—вось першы камень
у фундамэнт адбудовы Расіі.

—Думкі п. П. Ноўгародцава,
здаюцца нам паказнымі ні
толькі для т. зв. «кадэцкіх»
колаў, але і для шырайшаго
грамадзянства у Расіі, ні вы-
ключаючы нават часці работ-
нікаў і селян. Гэта пачатак
праўдзівай рэакцыі да якой
Расія ідзець шпарка і ніхіль-
на. Як будзе зложена тая на-
цыянальная ўлада, аб якой
пачынаюць маркоціцца у Расіі,
—німа ведама, але нашча шчас-
не, што мы ў гэтым памагаць
Расіі ні будзем. Перад намі
свая мэта: утварэння прау-
дзівай нацыянальнай, дэ-
мократычнай і здольнай да
творчасці на карысць народу
Беларускай ўлады.

Хлеб.

Цэны на хлеб са слоу прыеж-
джаючых у Менск таяі:

Сычэўка (Смаленск.) 1 ф.
— 4р.
Смаленск—2.20 к.
Жлобін—1 р.
Асіповічы—60 к.
Рамны—35 к.

У Менску да гэбрэйскіх
свят панатрымалася 1 р. 20 к.
—1 р. 50 к.; падчас свят
паднялася да 2 р. 40 к. і
даражэй.

У Сябіры хлеба белага —
пад дастаткам; 1 ф. масла—
3 р.; пынкі 1 ф.—2 р. 50 к.
У селян Саратаўскай губ.
запасы ёсць па 2—3 тысячы
пудоў; тое самае па Доне,
Украіне.

Жалезныя дарогі растроіліся
саўсім і сваёй работы не спаў-
няюць; банкі—большэвікі зні-
штожылі, а банк—глаўны нерв
гандлю.

Апрача таго, земляробы ні
маюць на што меняць свой хлеб:
карасіны, жалеза, тканіны і інш.
рачэй, патрэбных ім,—німа, а
збіраць «паперкі»—дакучыла.
І так у народ пацпыло ўжо
мільярды «паперак».

У 1910 г. у Менск прыбы-
вало хлебных прадуктаў 1 міль.
370 т. пудоў; с паміж іх пшэ-
ніцы—446 тыс. пуд. Менск
значыцца, з'едаў хлебных пра-
дуктаў каля 4-х вагонаў у
дзень.

Наш край ні прадаваў зер-
ня, а карміў жывёлу. Мы пра-
давалі сала, каўбасы, масла, а
за гэта куплялі з Украіны і Па-
вожа хлеб.

Уся Беларусь купляла са
стараны каля 18 мільёнаў хле-
ба. Менская губ.—каля 7 міль.
пудоў. Многа выціснуць хлеба
з Меншчыны німа надзеі: шмат
з'еў фронт і гарады, дзе на-
роду стала ў двая. Мы—мен-
чукі і няпер кормімся хлебам
земляробаў менскаго району.

Як толькі пазволяць нашым
купцом паехаць на Украіну
купляць і прывозіць вагоны
3—4 на дзень мукі, мы буд-
зім менш хлеб па 40 к. і па-
чнем, быць можа, зноў прывы-
каць да баранкаў і халаў.

Дарогі тарговыя нашым хлеб-

нікам усё добра знаны, як доб-
ра вядомы яны і харчовым
управам.

М. К

На беларускім шляху.

Беларускае Народнае прадстаў-
ніцтва у Менску.

Заседанне 4 берэзнья
1918 р.

Сканструіраваны прэзыдыўм
прэдстаўніцтва у складзе асоб:
Р. Скірмунт—старшыня.
А. Уласоў—віцэ-старшыня.
П. Алексюк—сябра, прэзы-
дыума.

Пасля дакладаў сябра, ка-
мітэту Гадлеўскаго-Цьвірко, Але-
ксюка і кс. Годлеўскаго вы-
прававана і зацверджана пра-
грама канфэрэнцыі белару-
скіх арганізацый 25 берэзнья.
На канфэрэнцыі маюць быць
прачытаны ніжэй паданыя да-
клады, каторыя і лягуць у ас-
нову яе працы:

I. Нацыянальна-культурныя
задачы—

дакладчык Р. Скірмунт.

II. Арганізацыя прасветы—

кс. Гадлеўскі

III. Эканамічнае адбудава-
не краю—

А. Уласоў.

IV. Арганізацыя беларускаго
прэдстаўніцтва—

П. Алексюк

Апрацаваныя тэзісы дакла-
даў маюць быць прадстаўле-
ны на разгляд і зацверджанне
камітэту.

Праграму работ канфэрэн-
цыі пастаноўлена перадаць
нямецкім уладам.

Дзеля арганізацыі шырока
прэдстаўніцтва звернуцца да
акупацыйных уладаў выдаць
дазвол некаторым сябром ка-
мітэту прэдстаўніцтва на пра-
езд на месцы у Віленшчыну
і Меншчыну, а також выклікаць
прэдстаўнікаў з месц паказан-
ных камітэтам па телеграфу.

Еднагалоснае пацверджана
право учасьця на канфэрэнцыі
прэдстаўніцтва толькі аргані-
зацый раздзяляючых палі-
тычную дэкларацыю ад 26 са-
кавіка г. р. (Беларускі Шлях
№ 3).

Дзеля наладжэння зносін і
культурна нацыянальна бел-
ларускай працы у Магілёў-
шчыні выбрана дэлегацыя у
складзе сябраў: П. Алексюка,
кс. Гадлеўскаго і А. Уласова.

Дэлегацыі даручана увайсці
у кантакт з акупацыйнай

уладай і выясніць усе стора-ны беларускага жыцця на гэтай тэрыторыі.

Пасля даклада п.п. Левицкаго і Уласава даручэна прэзідыуму вайсцы негайно з просьбай да Германскіх Уладаў аб дазvole перенесці ў Менск беларускі вышчельскі інстытут, каторы цяпер знаходзіцца ў Яраслаўлю, а такжа ў Маладэчна старую беларускую сямінарыю, што цяпер у Смаленску.

У запісе, каторую маець з гэтаго паваду зложыць прэзідыум прадстаўніцтва уладам выясьніць усе значэнне гэтых культурных устаноў для нацыянальнай прасветы ў Беларусі, а такжэ юрыдычныя правы беларусаў на уладанне імі. Побач з гэтым прыняць усе меры каб расейскі ўрад ні перешкодзіў перездку гэтых вучальняў у бацькаўшчыну.

Пасля даклада сябра П. Алесюка аб мэтах найбліжэйшай працы прадстаўніцтва пастаноўлена: прыняць усе высілкі да ўтварэння ў як найбліжэйшым часе беларускіх пачатковых школ, прытулка для дзяцей і выдання школьных падручнікаў.

З прычыны патрэбы на заклад усіх гэтых устаноў коштаў створэна спецыяльная камісія, каторая маець выпрацаваць плян дабыцця грашай толькі на культурна-просветнай мэты.

У склад Камісіі вайшлі: сябры прадстаўніцтва: Годыцкі, Цвірко, П. Алесюк, Р. Земкевіч і палкоўнік Беніксан.

Маючы на увазе выясьнішчюся з дакладаў прысутных на засяданні прадстаўнікау жэлезніцы, бежанцоў, беларускага афіцэрсства, а такжэ Радашковічскага раёна, неасведомленасць нікаторых грамадзкіх кругоў аб заданнях народнаго прадстаўніцтва—пастаноўлена выдаць і пашырыць декларацию ад 26 сакавіка г. р., а такжэ вясці болей шырокая асведомленне ўсей прэсы аб заданнях і работах.

3 Румынскаго фронту.

У Менск прыехалі беларускіе прадстаўнікі з Румынскаго фронту: камісар Манцэвіч і заведуючы вайскавой часцю камісарыяту генер. штабу падпалкаўнік Битанбіндэр.

На Румынскім фронце беларусы мелі: армейскі корпус, каторы за нехватом людзей быў сфармаваны ў беларускую дывізію (начальнікам дывізіі ген. Любімаў), дзве апалчэнскія дружны (Марілеўская і Вітэбская), Беларускі кавалерыйскі нацыянальны гусарскі полк, артылерыйскую брыгаду і шмат тэхнічных часцей.

С прычыны міру Румыніі з Германіяй—усе беларускія вайсковыя часткі, як гэта запатрабавала Германія, былі дэмабілізаваны, салдаты—распушчаны, а дастатак і аружжа—здадзена на схов у армейскіе склады.

Агульныя весткі.

Дэсант нямецкаго войска у пабудзенай Фінляндзіі.

Урадова праз Бюро Вольфа.

БЭРЛІН 3 красавіка. Частка нашых ваенных марскіх сілаў высадзілі сёння раню, пасля цяжкаго пераходу праз лёдавыя і мінаваныя палы, на значанае для помачы Фінляндзіі войска ў Ганго (Палудз. Фінляндзія).

Шэф штабу адміралтэйства.

БЭРЛІН 2 г. м. Жал.-дар. станцыі у Компьене і Суассоне і сховы ў гэтых ваколіцах былі з успехам закіданы бомбамі. Станцыя ж. д. у Компьене і лінія Клермонт-Амьен знаходзіцца пад ніпучных агнём нямецкай дальнябойнай артылерыі.

ЦЮРХ 2 г. м. Даносіць с Парыжу, што дэжаравы коаліцыі выставілі на фронт больш 70 рэзервовых дывізіяў, за помаччу каторых спадзяюцца перахіліць на свой бок удачу. Амьен можа быць ішчэ раз будзе адступленне, але Компьен мусіць быць утрыманы, чаго-б гэта ні каштавала.

ЦЮРХ 2 г. м. Сюды даносіць, што з Італіі на заходні фронт пасыпена перасылаюцца новыя узмацавання.

БЭРЛІН 3 г. м. 28/III амэрыканскі сакрэтэр вайсковых спраў Бэкэр выехаў з Францыі ў Італію.

ПАРЫЖ 3 г. м. Сёння прадаўжаўся абстрэл Парыжу з дальнабойнай гарматы «Seso» даносіць, што абстрэл Парыжу з далёкай дыстанцыі ўзмацніўся. Стрэлкі зрабіліся частцейшымі,—с прамяжуткамі ад 4—8 мінут, што паводзіць на думку аб істнаванні несколькіх гарматаў. У нядзелю на Эдзізійскіх палях знайшлі кавалкі нямецкіх гранатаў.

Сяголетні красавік.

Даўно вясна, а сьнег на полі,— Пад ім зачаўся красавік—Хоць ні было ішчэ ніколі, Каб гэтак доўга сьнег ні зьнік, І слонца радка так сьмяецца, І холад днём ішчэ ў цніні, І лёд ішчэ ні падаецца, Мейскамі нават ані-ні. Ні можа быць! Ні пратрывае Так доўга холад зімавы, Каб аж да Юр'я, аж да маю Ні паказалася травы. Настае час, і лёд скранецца, І сьнег абярнецца вадой, Зіма далёка апынецца З марозам, сьнегам і нулой.

Захар Вехаць.

3 IV 18 р.
Менск.

Весткі з Расіі.

«Лена» нацыяналізуецца.

У Ленскім прысковым районе ўстанавілася улада саветаў. Усе прыскі а ў той лічбе і амэрыканскай кампаніі Міллер нацыяналізуецца. Харчовыя справы, прыданы харчова-гандлеваму аддзелу савета.

Ленскі район—агульная назва усіх прыскоў у даўнейшым Віцімскім горным округу. Апрача буйнейшай золата-прамысловай кампаніі Міллер і шчуплай лічбы дробных прамыслоўцаў, тут існуе найвялікшая у Расіі акцыянерная кампанія «Ленское золото-промышленное товарищество», каторая ў часе вайны адна давала да 1000 пуд. золата ў год. У справах кампаніі праз ангельскую фінансовую арганізацыю вялікімі фундаментамі заінтэрасаваны ангельскія капіталісты.—«Лена-Гольдфільд» Пытанне аб нацыяналізацыі прыскоў паднімалася тут с пачатку рэволюцыі, але адсоўвалася ўмеркаванымі элемэнтамі,—цяпер, відаць, хваля сацыялізацыі дакацілася і сюды. **Нолькі каштэ мір з Нямецкай.**

Я. Пілецкі ў «Новой Жизні» падрахоўвае тымчасовыя страты Расіі. Пад увагу узяты: «9 польскіх губ. Холмшчына, 3 Балтыцкіх губ., 3 Літоўскіх (?), Кацярынослаўская, Кіеўская, Валынская, Падольская, Чарнігоўская, Палтаўская і Херсонская—украінскія—Бессарабская губ., Батумская обл. і частцы Карскай». Іншыя губ.: Менская, Віцебская, Харкаўская і г. д. у падрахунак ні ўлучаны. Лічбы такія: Абшар 707 т. кв. в. . . 40% Жыхароў 46 мільёнаў душ 26% Засеваў 28 мільён. дзес. 27% Ураджаі 2900 мільён пуд. 37% Жал. дарогі 17500 м. вер. 26% Фабр.-заводск. прам. 925 мільён. рубл. . . 33% Мэханічн. цягнікоў 575 тыс. сіл . . . 39% Вугаль 1500 мільён. пуд. 75% Чугун 190 мільён. пуд. . 73% Фінляндзія ні ўзята ў гэты падрахунак, бо яна «і раней была самастойнай эаномічнай адзінкаю, адзеленай ад Расіі мытнай сьцяною».

МЕНСКАЕ ЖЫЦЦЕ.

У камісіі народнай прасветы Мінскай Гарадзкой Думы 3-го красавіка 3-і раз разглядалася справа аб курсах беларусказнаўства. Ні глядзючы на тое, што кожны раз камісія прызнавала гэтыя курсы вельмі карыснымі і патрэбнымі, праз Думу яны ні прайшлі, бо як тлумачыў старшыня камісіі, цяпер усе асігноўкі павінны праходзіць праз фінансовую камісію, а яна цяпер занятая выпускам боная і ні мае часу разглядаць асыгнаванне на курсы беларусказнаўства.

Асыгнавання прайдуць разам з агульнай сметай, а тым часам гэтыя курсы прыраўняны да курсаў вясчорных для дарослых і як такія будуць даставаць па 200 рублеў у месяц. Апроч таго разглядалася смета гарадзкага па Адзелу Прасветы. Устаноўлены мейсцы 4 інструктараў, каторыя будуць атрымліваць па 500 р. у месяц, а 4 сакратары, каторыя павінны напраўляць працу інструктараў па нацыяналізацыі школы, толькі па 300 рубл.

Загадчык гаспадаркі дастаўне 450 р. м. Будзе апрача таго асобны сакрэтэр камісіі с пэнсіяй 300 рублеў. Затым прынята смета на народныя дамы, на пляцы для дзяцін-ных гульняў, музэй, бібліатэкі, клубы і т. д.

Справа ставіцца шырока. Чы хваце толькі грошэй?

Псаломшчын пярэспінскай царквы Тераўскі завеу брыдкі звычай браць плату за просфары па 65 кап. за штуку. Гэткая моды дагэтуль ні чуно было ішчэ, тым больш ні павінна яна быць у царкве пры могілках, дзе так патрэбны просфары для веруючых.

Паміж зямляўласнікаў на-шай губэрні, якіе лаўцакалі ад большэвіцкіх парадкаў у наша места, пачаўся вялікі рух—сталі варочацца ў свае двары. Селяне пачалі варочаць дворнае дабро, якое папало ў іх рукі іншым разам проці іх волі—па прыказу большэвіцкіх камітэтаў.

Усе перашкоды да выезду, якія дагэтуль спатыкаліся, будуць нямецкім начальствам гэтымі днямі адменены.

Жалезно-дарожныя весткі. Гэтымі днямі чакаюць прыезду з Украіны прэсідэцеля цэнтральнаго камітэту служачых Л.-Р. ж. д. Россето, начальніка руху—Крыжонаўскаго і інш., куды яны ездзілі ў справе далучэння Л.-Р. ж. д. ад Крамэнчуга да Брэсту—3 Гомяля да украінскай дарожнай сеткі. Праекты гэтыя вельмі ніпэўныя, бо глаўны вучастак цяпер у руках немцаў. Так сама ніпэўны ішчэ праект і ўпраўлення палескіх ж. д. аб далучэнні да сваёй сеткі вучастка Гомяль-Рамны.

Праект сярэдняй тэхнічнай школы і кошт яе, апрацаваны саюзом інжэнераў і тэхнікаў, прадстаўлены будзе 17-го красавіка Губэрнскаму Земстаў.

Павэдлуг праекту школа будзе мець тры адзелы:

- 1) Гаспадарскаго (заведуючы—інж. Дубак;
- 2) мэханічнаго (зав. інж. Іонін);
- 3) будоуляны (зав. інж. Дубак)

У Пушкінскай бібліатэцы ма-няцца заняць пад склад кніжак адзіі с пакою, займаны цяпер чытачамі. Гэта вымагаецца вялікім наплывам чытачоў і цеснотой зложаных кніг, каторых трудна хутка адшукаваць.

Кошт пераробкі абайдзецца бібліатэцы 800 рубл.

Упраўленіям Л. Р. ж. д. па-сылаецца памочнік начальні-

ка службы руху інж. Сонцаў у Маскву да народных камісараў, каб выясьніць справу аб долі самога ўпраўлення і яго служачых.

Рэзміграцыйная сэцыя пры Варшаўскім міністэрстве унутраных спраў прыймае прашэнні аб звароце бежанцоў з Менска, Рэвалю і Дзвінску.

Сэцыя гэтымі днямі прыедзе ў Менск с князем Сапегай на чале дзеля перагавораў у гэтай справе з нямецкім тутэйшым начальствам.

Гэтымі днямі некаторым жыхаром Варшавы дазволена будзе выехаць у родны край пасля 3-х дзеннаго каранціну.

Рэдактар А. Прушынскі.
Выдавецтва Т-во «Заранна».

МИНСКИЙ ГОЛОСЪ

ежедневная газета

Цѣна отдѣльн. № 20 коп.
Редакціи и контора: Губернаторская ул. д. № 20, М. Поляка.

МИНСКАЯ — ГАЗЕТА

ежедневная газета.

Цѣна отдѣльн. № 20 коп.,
на ст. жел. дор. вѣз Минск 30 коп.
Издатель М. Дворжець.
Ред.-изд. С. Левинсонъ.

МИНСКАЯ — МЫСЛЬ

ЕЖЕДНЕВНАЯ ГАЗЕТА.

Цѣна отдѣльн. № 20 коп.
Подписная цѣна: на 1 годъ — 30 р., на 6 м.—18 р., на 3 м.—10 р., на 1 м.—4 руб. съ доставкой.

Подписка принимается въ Конторѣ Редакціи: Юрьевск. 8, тел. 1033.

У Беларускай кнігарні

Менск, Захароўская вул. 24.

— (ПРАДАЮЦА НОВЫЯ КНІГІ:) —
Задачнік для пачатковай школы
Г. Юрэвіч.

NOWY LEMENTAR dla BIALARUSKICH
DZIETAK. Układi i wydanie Janki Stankiewiczza
ПЕРШАЯ ЧЫТАНКА. Кніжыца для беларускіх дзяцей дзеля навукі чытання Злажыу В. Л а с т.

BIELARUSKI KALENDAR na 1918 hod.
NAŠY PIEŠNIRY. Literaturna—socyalnyje narysy. Anton Nowina.

EKONOMIČNAJA EWOLUCIJA i BIELARUSKI RUCH. Referat. A Łuckiewicz.

JAK PRAWILNA PISAĆ pa BIELARUSKI
Caść I. Ułazyu Ant. Łuckiewicz.

Друкарня Я. А. Грыблята